

13
103-4
புதி:

நுனிம்ணப்ரியாவென்னும் அஹையமட பதினெகரின் 1960-ம்
ஜூன்மாத எஞ்சின்களில் பிரகாசகியிருக்கும்
திருமடல் விவாதத்தைப்பற்றி

புக்காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் அளித்த

உபதேசவிம்சதி

புரையாநாஜன் வெளியிடு

கடைக்குமிடம்:

கரந்தமலா ஆபீஸ், பின்ன காஞ்சிபுரம்

இதன் விலை 40 ரூ.

சரஸ்வதி ஸ்டா அளிவிசகம்

1960

Printed at the KUMARAN PRESS, Madras-1.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீமதி ராமாநுஜாயநம: ஸ்ரீமத் வாலாமுனிய சுவ

ந்ரு ஸிம்ஹப்ரியா வி யாஸமொன் னைறப்பற்றி

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் அளித்த

உபதேச விம்சதி

— முன்னுரை —

கிதமும் சார்வரிஹ ஜ்ஞானிஹ் கிருஷ்ணகாதரி ருதலாகர் சிவபாள் ஆந்திர
பாதிநசத்தில் கார்யவசாத் ஸஞ்சரிக் பாரப்தமாயிற்று நமக்கு, 1960 ஹ
ஜுலியன் ஸந்திசைகயான ந்ருசிம்ஹப்ரியாவை இவ்வழியினடவிலி கிடைத்தும்படி.
யறுபினைவத்தா சொருவர், அவரை இன்னொன்றிலின், காம் ந்ருசிம்ஹ
ப்ரியாவைப் பார்ப்பதை வெறுத்துவிட்டுப் பல் வருஷங்களாகின, அது நமக்கு
வருவதும் 7, 8 வருஷகாலமாகின சின்றுவிட்டது. இப்படியிருக்க இப்போது
இது யாரால் எதற்காக அனுப்பப்பட்டதென்று தெரிந்துகொள்ள முடிய
வில்லை, உன்னை பிரித்துப் பார்த்தபோது நித்யபுட்கை என மருடம் புண்ட
வியாஸமொன்று ஒரு வைதண்டிக பண்டிதர் பெயரால் எழு பக்ஷம் வெளிவந்
திருப்பது காணலாயிற்று, அவரை அவரைச் சாந்தவிரா இப்பத்திரி
சையை அனுப்பியிருக்கக்கூடுமென்று கருதலாயிற்று, சிறிய திருமடலை
நாற்பது பாட்டாய் பிரித்துக்கூட்ட இதில் மூய்தி கொண்டிருக்கிறோவர்,
பஞ்சாங்கங்களில் நிதி நஷத்திரங்களுக்குப் புச்சம் காண்பதுபோலக் கிழமை
களுக்கும் புச்சம் காட்டவேண்டுமென்று கருதிய சொருவர் ஞா. 14-17, தி.
37-6, செ. 53-46, பு. 7-50, வி. 59-49, வெ. 66-53, ச. 64-32 என்
றிப்படியெழுதிவைத்து அச்சிட்டாராம், அக்கருதையிய சிபிப்பூட்டுகொளவர்.

நமக்குக் கிடைத்திருப்பது மேலே குறித்த ஒரு ஸந்திசையே, இதில்
'சென்ற ஸந்திசையிச தொடர்ச்சி' என்று தொடக்கியிருக்கிறது. இதில்
சிறிய திருமடல் முடிவு பெற்றிருக்கின்றது. கீழ்க்கருதிகள் கிடைக்கும்போது
அவற்றை ஆராய்வோம், தற்காலம் கிடைத்திருக்கின்ற ஸந்திசையையமட்டு
இப்போது ஆராயப்படுகின்றோம். ...

— முன்னுரை முற்றிற்று —

உபதோஷிமீகத் தொடக்கம்

ஆரம்பத்தில் இவர் என்ன பிரதிஜ்ஞை செய்திருக்கின்றார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லையாம் ஆரம்ப வஞ்சிகை கிடைத்திலாமையால். சிறிய திருமடல் முடிக்கப்பட்டுப்போது இவர் எழுதியுள்ள ஆச்சரியமான வாக்கியங்களை முன்னம் ஆராய்வோம். இவருடைய நலிதார்த்தமாக இவர்க்கு இருபது உபதோஷங்கள் அளிப்பதாக லக்கல்பித்தோம். ஒவ்வொருபதேசத்தையும் இவர் மன்கு ஆராய்ந்து நெஞ்சில் தேக்கிக்கொண்டு உய்வது உரியது.

மேலே 4 என்று லக்கமிட்ட வாக்க சீரணியை முன்னம் வாசித்துப் பார்த்தால் இவர்க்கு உபதேசமளிப்பதும் இந்த விவரத்தினால் உலகத்தைத் தெரிவிப்பதும் மிக அவசியமே வென்று யாவருங் கொள்ளலாகும். ஆகவே முன்னம் அதை வாசிக்க.

ஸ்வாஜ்ஞாநாஜ்ஞானம் மிகவும் அநந்தாவஹம்

1. தம்முடைய புத்திக்கும் போதுபோக்குக்கும் நிலமல்லாத விஷயத்தில் லேகனப்பங்குத்தி கொள்ளது விவேகிகளுக்கு உரியதன்று. 'தமிழ்ப்பிரபந்தத்தானே; நாம் பேசுவது தமிழ்தானே; நமக்கிது நிலமல்லாததேதா?' என்று நினைத்து இவர் இத்தகைய விஷயங்களில் இறங்குவது மஹத்தராய ஸாஹஸம்; மஹியஸ்ஸான அபசாரம். இங்ஙனம் நாம் எவ்வுமே ஆகாஹத்தி னாலோ அஸ்கிஸயிநாலோ அன்று என்பதை முதலித்தேவிடுகோம். தம்முடைய மதத்தில் விவேகிகளும் வித்வான்களும் பலர் ஆல்லாமற்போகவில்லை. இவர் தாமெழுதுமவற்றை அவர்களுக்குக் காட்டி அச்சிட அனுப்புகிறார்களே இத்தனை கேடு இராது. அஜ்ஞானம் என்பது எவர்க்கு முள்ளிக். ஆனாலும் ஸ்வாஜ்ஞாநாஜ்ஞானம் என்பது மிகவும் அநந்தாவஹம்—என்று ஒரு சலிகர் எழுதியுள்ளார். அதற்கு இவர் பாதகம்தேர்ச்சபூமி. இனி இவர்தாம் எழுதுமவற்றைச் சிறந்த விவேகிகளான வெ வித்வான்களுக்குக் காட்டிப் பரிஷ்கரிப்பித்து அச்சிட அனுப்புகவென்று முதலுபதேசம்.

அஸப்யவாக் ப்ரியோகம் காட்டுதல்

2. சிறிய திருமடலானவை முடிக்குமவர் "என்று தன் தீர்மானத்தைக் கூறிமுடிந்தான்" என்று முடித்திருக்கிறார். நமது ஸம்பிரதாய நூல்களில் தீர்மானமென்ற சொல்லை எங்கேயாவது கண்டிருக்கிறீர்களா? நியாயஸ்தானங்களில் வழங்குஞ் சொல்லன்றோ இது. 'தன்னுறுதியைக் கூறிமுடிந்தான்' என்றோ, 'என்றறுதியிட்டுத் தங்கக்கட்டினான்' என்றோ எழுதவறியாத

விவர் இத்தகைய விஷயங்களில் தலையிடுவதற்கு மிகவித வெள்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட க்ராமிய வார்த்தைகளைப் பெரும்பான்மையாகப் பெய்திருக்கு மிவர்க்கு இவ்வுபதேசம் மிகவும் அவதேயமும் உபாதேயமுமாகும்.

பீதியும் லஜையும்கிறநுமில்லாமை

3. 'இப்படி இப்போத்தத்தில் பழைய ஸம்பந்தாயப்படி நார்பது பாட்டுக்களிருக்கின்றன' என்கிறார். பழைய ஸம்பந்தாயமென்கிற வார்த்தை யினால் பாமரனும் வஞ்சிக்கப்பட்டவரென்பார். ஸம்பந்தாயமென்கிற உதார கம்பிர மதுரவாசகத்தைக் கையாள்வதற்கு இவர் ஸர்வாதிகார ஆந்திகாரி. இவர் பிரித்துக் காட்டியிருக்கிறவனாக பண்டிதர்களைநாடு பாமரர்களைநாடு வாகி யற யாவரும் அருவருக்கத்தக்கது. "மற்றெனக்கில் காராணம் கற்பிப்பார் நாயகரே"—இது ஒரு பாட்டு என்கிறார். "எண்ணருஞ்சீர்ப் போரவிரமும் பிதற்றி"—இது ஒரு பாட்டு என்கிறார். விவேகிகள் கிரிப்பர்களை யென்கிற பீதியும் லஜையும்கூட தாபமும் இல்லாமை என்னே! "தாராணத் தாமரை போல் கண்ணாளை யெண்ணருஞ்சீர்" என்பது ஓடி. "போரவிரமும் பிதற்றிப் பெருந்தெருவே" என்பது மற்றொடி. ஓடினவரும் ஒழுங்குபாடாகக் கொள்ளாமல் முன்னே சில சொற்களைத் தன்விஷம், சின்னென சொற்களைத் தன்னிஷம் யதேதஷ்டமாக வொரு துண்டை யெடுத்து 'இதுவொரு பாட்டு' என்று கசாமல் எழுதுமிவர் தம்மையொரு மதமர்ஷியாக கிளைத்திருக்கின்றார் போலும். "மற்றெனக்கில் காராணம் கற்பிப்பார் நாயகரே" என்பது ஒரு பாட்டு—என்றறிவும் இதே அவதேயமுள்ளது. கறியமுது தளிகை செய்வக் கத்தரிக்காய் பூசனிக்காய் முதலியவற்றைக் கைப்பான்போக்கில் கிறிதும் பெரிதுமாய்த் திருத்திப் பசுக்கடுவதுபோல் எப்படி பிரித்தாலும் கம்மைக் கேட்பாசில்கையென்றும், கம்மை யுகந்துகொள்ள ஓர் ஆசட்டு வகுப்பு இருக் கின்றதென்றும் கிளைத்திருக்குமிவர் அங்கிளைவை விட்டொழித்தாகவேண்டும்.

ஸர்வாதிகார அஸம்பந்தப் ப்ரஸாப கண்டனம்

4. "அடிகளின் சீர்களை யெண்ணி இலக்கணப்படி முழுவதும் ஒரே பாட்டு என்பது யுக்தமாஸ்தும்" என்கிறார். ஆந்தை! இந்த முழுமொசமான வார்த்தையை உற்றுநோக்க இவருடைய வகுப்பில் ஒரு விவேகியுமில்லையா? அடிகள்—சீர்கள்—இலக்கணம்' என்கிற வாக்குக்களையட்டுங் கண்டு 'இவர் பரிய இலக்கணப்படிவார் போலும், அகத்தியர் போலும்' என்றெண்ணிக் காற்றாமல்களை இவரது வகுப்பில் மலிந்துள்ளார்கள்போலும். "அடிகளின் சீர்களை யெண்ணி" என்றால் என்ன பொருளாயா! சீர்களை யெண்ணுவதற்கும் காட்டு லக்கத்தை கிணவிப்பதற்கும் என்ன ஸம்பந்தமாயா? திருட்டில் ஒவ்வொருடியிலும் நான்கு சீர்கள் ஏற்றக்குறைவின்றி யிருக்கின்றன. சற்றடி யொன்றாமட்டும் முச்சீர் கொண்டது. மற்றையடிகள் யாவையும் கியமே

நாற்சீர் கொண்டவை. இடையிடையே இவர் அஜ்ஞானத்தாலும் அந்நாற்சீர் ஞானத்தாலும் தவறுபாடங்களைப்பொழிவிருப்பதனால் அவ்விடங்களில் சீர்கள் ஏறுவதும் குறைவதுமன்று. அவதப்பற்றி மேலே விவரிப்போம். இங்கு அந்த சர்ச்சை வேண்டா. சிவதமாக ஒவ்வொருபுறமும் நாற்சீர் கொண்டிருக்க அடிகளின் சீர்களை எண்ணுவது ஏதற்காக? அங்ஙனம் சீர்களை பெண்ணரிப் பார்த்துவிட்டால் முழுவதும் ஒரே பாட்டென்று தேறிவிடுமோ? திருவந்தாதி யிலும் மற்றைய பிரபந்தங்களிலும் சீர்களை எண்ணிப்பார்த்தே இவர் பாட்டு லக்கத்தை விண்ணிப்பவர் போதும். இப்படி கீலாத்பாடிவாகாக்கவத்தை அடிக்கடி புதுப்பித்துக் கொள்ளும் முயற்சியை இனி அறிவே விட்டிருக்க.

தவறுகளை உள்ளபடி யொப்புக்கொண்டால் உய்யலாம்

5. "அடிகளின் எதுகையை மோக்கி" என்றெழுதுவதற்கு மருண்டு சீர்களை பெண்ணரியென்று கைத்தவறு எழுதிவிட்டேன் என்பிரேல், எழுதி யுள்ளது முழுவதும் கைத்தவறு என்று உள்ளபடியொப்புக்கொண்டு உய்த்துப்போவது கலம். தவறல்லாதது ஒன்று கூட இல்லையே. சோம்பலை விட்டு முழுவதையுமெடுத்துக் காட்டவன்றோ முன்வந்திருக்கின்றேன். நான் ஸத்வாகமமாகவும் அத்வாகமமாகவும் வெளியிட்டுள்ள உமது அவத்ய ராசி களில் இதுகளும் ஒன்றுக்காவது சீர் மறுமற்ற முரைத்ததுண்டா? நவம் நவமாக அவத்யங்களை யடுக்கி அபதாஸ்யாயச் சிறகிதிர். போனவை போகுக. இப்போதாவது மோகன விடைகூறி உய்விராக.

வாய் நிறக்கவுண்டோ வழி?

6. "முழுவதும் ஒரே பாட்டென்பது வந்தமாலையும் வாக்யங்கள் பல இருப்பதுபோல் அநுஸந்தானத்திற்கேற்ப பூர்வாசாரியர்கள் பலவாகப்பிரித்து எண்ணிக்கைகூட்ட பாட்டுக்கள் பல இருப்பதினும் விரோதநிலை" என்கிறீர். திருமடலென்றால் கறுப்பா சிவப்பா? எப்படியிருக்கும்து? என்றுகூட ஜன்ம பரப்பாதி யறியாதவர் "அநுஸந்தானத்திற்கேற்ப" என்பதும், "பூர்வாசாரியர் கள் பலவாகப் பிரித்து" என்பதும் அத்வந்த ஸாதாரணம். திவ்யப்ரபந்த கோஷடி அவைதிகமென்று காணக்கூகி முட்டாக்கிட்டுத் தலைமறைந்து விடக்குமவர் 'அநுஸந்தானத்திற்கேற்ப' வென்று வாய்நிறக்கவும் வழி யில்லையே. இப்போதின் காட்டியிருக்கிற லக்கப்படி எந்தவழியில் யார் அநுஸந் தானம் செய்கிறாரென்று கேட்டால் வாய்நிறக்கவுண்டோ வழி. 'இது ஆராய்ச்சிக்கு வரப்போகிறதே!' என்னும் துணிவினால் தர்வாசிராராய பிர பந்தசாரகாரொருவர் எழுதிவைத்ததை 'பூர்வாசாரியர்கள் எண்ணிக்கை கிட்ட'தாகக் காட்டுகிறவருடைய மருள் அல்லது விப்ரலிப்பை விடயமுநீர் கித்ய மங்களமாக விளங்குக.

எடுரியின் ப்ரமாணலேசமுமற்ற ப்ரலாபம்

7. ஒரு கலீலாகத்தை அல்லது ஒரு தண்டகத்தைப் பலவாகப் பிரிப்பதும், ஒரு செய்யுளைப் பலவாகப் பிரிப்பதும் செய்து விட்டால் கேட்பாரார்? என்று இவர் நினைத்திருப்பது மிகத்தவறு. திருவெழுந்திருக்கையையும் இவ்வினை பலவாகப் பிரிக்கச் சிலர் முன்வந்தால் அதையும் இனைய வேண்டியது தானோ? 'வ்யபதிஷ்டர்களான ஆசாரியர்கள் பிரித்தால் இனைய வேண்டியதே' என்றில்லை; அநிதச் செயல்களில் வ்யபதிஷ்டர்கள் ஒருகாலும் தலையிடார்கள். ப்ரீவிஷ்ணு ஸதஸர்வமத்தில் வ்யபர்த்த பாடம், ப்ரீலக்ஷணாவ பாடமென்று பாடபேதமுண்டு. ஆக்ஷரங்களில் பேதம் தவிர விச்சேதத்திலும் பேதமுண்டு. இவை அவிசால்ய ப்ரமாணவித்தியையல்லது தாந்திரான்றிப்படியன்று. இவ்வினை யெடுத்துக்காட்டக் கூடியவை பலவுண்டு. திருமடல் விஷயத்தில் இவர்களுடைய வ்யாச்சந்தப்படிக்கு ஒரு பிரமாணமும் தேவது. விம்பரான ஆக்ஷரம் விட்டுத் தொலைக்கத்தக்கதத்தனை.

நெடுநாள் முன்னமே நாமெழுதியிருப்பது

8. "ஸம்ப்ரதாயந்தாத்திலும் இதை அங்கீகரித்தாகவேண்டும்" என்ற நெழுதுகிறீர். ஸம்ப்ரதாயந்தா சப்தத்தாலே எந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை விவகழிக்கிறீர்? தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தைத்தானே. அநில் திருமடல்கள் பல பாட்டுக்களாகப் பிரிக்கப்படுவது உண்டானால் பிரபந்தசாரத்தின்கீது அவத்யம்வஹ ப்ரணந்தியவிராதி. இதைப்பற்றி எத்தனை தடவை எழுதியாயிற்று. நாம் வ்யப்பர்த்த இவ்யர்த்தநிபிதை யெழுதத் தொடங்கும் போதே [அ. 46 ஆண்டுகட்கு முன்னமே] இவ்விஷயத்தை அலசியலசி யெழுதியிருக்கிறோமே.

"இப்போது அச்சிடுவிக்கப்பட்டுள்ள ஆழ்வார்கள் வாழித் திருநாமங்களை அடியுத்த ஸார்வ பௌமான அப்பள்ளி யருளிச்செய்தாரென்பர் இலக்கண நெறியறியாதார்" என்றும்,

"அவ்வாழித் திருநாமங்களில் இலக்கண நெறிக்கு இணங்காத அம்சங்களைக் கூறியிருப்பதும் தவிர அவற்றிலுள்ள பல அடிகள் யாப்பிலக்கணத்திற்கு எதிராகக் காணப்படும்" என்றும்,

"இம்முன்றில் பாட்டிருநூற்றிருபத்தினைத்தான் வாழியே" "இஃகு திருவாய்மொழி யாயிரத் தொகுநூற்றிண்ணைத்தான் வாழியே" என்கிற அஸம்பந்தங்களான அடிகளை யெடுத்துக்காட்டி

"இலக்கணம் படியாத சிலர் எழுதிவைத்த இவ்வாழித் திருநாமங்களை அப்பள்ளி யருளிச்செய்தாரென்பது அஸாது" என்றும்

1914-ஆம் ஆண்டில் எழுதிப் பிரசுரம் செய்திருக்கிறேன். ஆசார்ய பிடஸ்தர் களில் ஒருவரும் திருவடல்சீர்ப் பலபாட்டுக்களாகப் பிரிக்கவில்லை என்பதை நாம் பலகாலமுமுதிப் பிரசுரம் செய்திருக்க, தம்முடைய கஷ்டங்கள் ஜாலத் தையே புற: புற பாபிச்சொண்டிசுப்பதில் பயனென்கொல்? சில பாமார்களை யாவது வாஞ்சித்து விடுவோமென்று நினைப்பது படித்தவன் பணியா?

அந்நத்த மறுதிந்ரலாப கண்டனம்

9. "இரண்டு ஸம்பந்தாயங்களை யும் சேராத தனித்த இங்கான்வாதம் தீவஷத்தினாலும் தூஷண குசியினாலும் ஏற்பட்ட வாதம்" என்கிறீர். அந்தோ! இது யாரா வஞ்சிக்க? இங்கான் வாதமன்றிது. நமக்கு வாதம்ய முண்டான ஸங்கான் தொடக்கி இந்த பாமர்த்தம் வெளியிடப்பட்டு வருகின் றதை உலகமறிவும். தீவஷமும் தூஷணகுசியும் மாகிரிடர்களுக்கு அஸம்பா விதமல்ல. ஸம்பாவிதமே. பேர்க்கவும் பேராத பிரமாணங்களைக்காட்டி, மறு ஸாந்திறக்க இடமின்றிக்க விஷயங்களை கிருபிக்கின்ற கம்மைப்பற்றி அய லீலையாக எழுதுவதற்கு நீர் அதிகாரியல்லீர். தீவஷநிருப்பினும் தூஷண குசியிருப்பினும் ஆசாந்தியமும் அஸம்பத்தமுமான விஷயங்களை எழுது ஒரு காலும் கெஞ்சாலும் கிணியோம். இதுகாலும் காபெழுதி வெளியிட்டுள்ள பலவாயிர்க்கணக்கான விஷயங்களில் ஒவ்வொன்றும் அசைக்கவும் முடியாத நிலையிலன்றோ விளங்குகின்றது. "தீவஷத்தினாலெழுதுவோர், தூஷண குசியினாலெழுதுவோர்" என்றெழுத நீர் தனிர் வேறெருவர் கெஞ்சாலும் கிணியாரோ, பாதாபருத்தியத்தில் "காகத்திந்திரா க ம்ருஷ்பதி" என்று தலைக்கட்டும் கிலாக மொன்றுண்டு. அதில் "பரிதாபனெய்கெளத்யம்" என்றது "உபாயம்பெய்கெளத்யம்" என்றதற்கு முபலகணமாம். பிரமாணங்களைக் காட்டி கம்மை வாய்முடுவெச்சமாட்டாத நீர் தீவஷிவேன்றும் தூஷணகுசி யுத்தரென்றும் எழுதிவிடுவதனால் என்னுமந்தோ!

ஸிலகூணவ்யந்திகவிருவரின் ப்ரசம்ஸை

10. ஸ்ரீஉவே. திருக்குடந்தை கண்ணமென்று ப்ரஸித்தராய் விளங் கும் ஸைந்ததய ஸாந்தருக்கணியானவர் திவ்யப்பந்தத்தில் நல்ல விரகர், தென்னாசாரியர்களைப்பொழி லார்தமான ஆசிரியேரமும் ஆதாரமும் கொண்ட வர். பிரபந்தாரத்திற்கு அவத்யம் நோமல் காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென் னும் காதலமுடையவர். ஆனாலும் கெறிதவறிப் பேசார், எழுதார். அவர் யங்களைச் சொல்லிப் பாமர்பாதாரணம் செய்யார்; செய்ய கிணியார். ஸ்ரீஉவே. ஒப்பிலியப்பன் ஸைவிதி நலகிதம் ஸ்ரீராமதெகொர்யரும் இத்தகைய ப்ரசம் ஸைந்து விகலிக வுரியவர். திருவடல் விஷயத்தில் இவர்கள் எழுதவேண்டு மென்று என் ஆசைப்பட்டு அன்வாஸையை வெளியிட்டுமிருக்கிறேன். "அச்

வந்தாரா ஹம் குத்தா: " என்றுங் கஸ்தபாக்ஷட இந்த ஸந்திருதயர் கருங்கு அஸ்தாபேபாஸுத்தி குசி வினையவில்லை. இவ்விருவரையும் கொண்டு எழுதுவிக் கப் பலர் முயன்றதுமுண்டு. மனம் போனபடியும் விகபோனபடியும் எழுதித் தத்தலிக்க இவர்களுக்கு ஸந்தத்யலிபிக்ரம் விருத்ததில்லை. தேசிக ஸாடய *ஸத்யத்தில ஸாதுலெலித்யாதி ஸீஸலகதிரத்தததில் ஆரவது ஸீஸஷணத்திற் கு அஸுமபெருக்கொகலௌஸ இவரொருவரே யாபிற்று அலுப்க ஸந்தத்யலிசிக்ரம், திவ்யபாப்த திவ்ய சாஸ்தாத்தில் பாஸே லேசமாவது (அல்லது) அபிசிலேசலேசமாவது இவர் உடையவாசிரகந்து இத்தகைய விஷயங்களில் எழுக முன்வந்தாரானல் கன்றே, திவ்யபாப்த திவ்யஷமே உபாதாசமாக ஜலித்தவரிவர். ஆது மட்டுமல்ல; தேசிகத்வேஷ மும் உபாதாசமென்னத்தட்டில்லை. திருக்குடத்தை ஆராவமுதயயங்கார் 1962ல் வெளியிட்ட தேசிகபக்திதத்வமென்கிற 24 பக்கங்கொண்ட நூலில் இவர் தேசிக ஸலசதி நூஷணம் செய்திருப்பதைக் கண்ணாடிபால் காட்டியிருக்க வில்லையா? இவர் வரலாறுதாலிசாதத்தில் தத்வகசலகத்தியொன்றை உதாஹரித்து "அஹ் அஸ்த்வேவ மஹ் அஸாமஞ்ஜஸ்யம்" என்று எழுதியிருப் பது பேர்க்கவும் பேராததன்ரு. இந்த பாஸ்தாவத்தில் இவர் வ்ருங்கிகதஷ்ட மலிம்தாசலத் இருந்து வருகிறாரே யோழிய 'காளுவது தேசிகஸலக்திவை நூலிக்கவாவது' என்று வாய்திறக்கவும் மாட்டிந்திலரே. ஆக, இவரொழுதும் தவேஷமும் நூஷணாருகிலும் இவர் பக்கலிலேயே கிரகியுள்ள தென்று பறை சாற்றத் தட்டில்லை. இதைப்பற்றி அறிஞர்கள் மிக விமர்சிப்பது.

ஸிஸுக்குத்தகாத விக்கமந்தோ!

11. "ரஸபாதாஸமாவது பாபந்தம். ஆந்த ரஸத்தை காமமாக ஆறுப விப்பதற்காகப் பல சிறுபாட்டுக்களாகப் சீரிக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்கிறீர், "ப்ருஷ்டகாடநாத் தந்தபங்க:" என்பதிக கிளைவுக்கு வருகிறதில்கு, "பக்தி ப்ரபாவ பஸததபுத பாவபந்த ஸந்துஷித ப்ரணயலார சிலைகபூர்ணா" என்று கூரத்தாழ்வான் ஸாதித்ததை அதுவதிப்பதற்கும் நீர் அல்தமர். என்ன ரஸங்கண்டு என்ன ஆதுபலித்தீர் நீர், கேஸமாயும் விபீதரஸமாயும் உரை யெழுதியுள்ளீர். ஏற்கெனவேயுள்ள பதவுரையக் களவாடி யெழுதியிருப்பது தலிர ஓரிடத்திலாவது ஒரு ரஸாதுபலம் காட்டியதுண்டோ? கீற்க, ரஸத்தை மறுபவிப்பதற்கும் பல பாட்டுக்களாகப் சீரிப்பதற்கும் என்ன ஸப்பந்தம் கண் டர்? திருவரங்கக் கலப்பதத்தில் ஸவதுந்ரப் பாட்டொன்று— "கருகதிர் வறங்கு தகடுபடு சோபோன் கலாணி ருவின்ற தொடியணியலரித்த ககல விலிடு லில வெற்பொத்திருத்தன" என்று தொடங்கி "அழியே மணவாளர் கொற்றப்பயங்கலினை" என்று தலைகட்டினது. இது பதினாறு. வெங்கடப் புலியென்று குலாவப்படுவது. காற்பத்தென சீராகிய வண்ணாசிருத்ததிது. இத்தனை பெரிதும் இத்தனை ரஸகரமுமான பாட்டு துர்லபம். ரஸாதுபலத்

திற்காக இதனைப் பல சிறுபாட்டுக்களாக யாரும் பிரித்திலர். பாட்டினு கட்டுப்பாட்டைக் குலைக்க யாருக்கும்தொடையில்லை. "ரஸாதுபவத்திற்காகப் பல சிறு பாட்டுக்களாகப் பிரிப்பதென்று அடிவழிகை நீர் எழுதியுள்ளதைக் காணக்காண விலவலர் சிரிக்கவேண்டியது தவிர வேறொன்று மில்லைகாணீர்.

ராஸபந்தின் கதைபொன்று மிகவற்புதமானது!

12. ரஸபந்தாகவென்றும் ரஸாதுபவமென்றும் பேசுவதற்கோ எழுது வதற்கோ ஆரங்க சக்ரவர்த்தியா முன்வருவது! ராஸபொன்று திராசைத் தோட்டத்தில் புதுத்தது; அங்கு அபரிமிதமான பழங்கள் பழுத்துத் தொங்குவின்றன. காவலாளர் யாருமில்லை, உன்னே புதுத்த ராஸபம் திராசைத் தனிகளை மேய்க்குகொண்டிருக்கின்றது. இதைமொரு வழிப்போக்கன் கண்டு ஸ்ரீராமமல் கல்லையும் தடியையும் விசிக் கழுதைமெலெறிவின்றான். இதை மற் றொரு வழிப்போக்கன் கண்டு 'அப்பா இந்தத் தோட்டம் உன்னுடையதன்றோ! இதில் உழுதை மேய்க்கத்தனும் உனக்கென்ன கஷ்டம்? ஏதுக்கு வினாவு அதைவடிக்கொள் நீ? உனக்கு வேறுமுகத்தில் நியம் உன்னே புதுத்து யிதவ் டமாகப் பழங்களைப் பறித்து உண்ணலாமே; அதற்கொன்றுத தடையில் லேயே' என்றான். அதற்கு விடை கூறுகின்றான் கேளீர்:—

“யத்யபி க காரி ஹாதி: பாயோக் சாதி ராஸபே த்ராகஷாம்

அநுசிதமிதமிதி மத்வா ஹா ஹா ஹா ஹேதி ~~திரி~~தே சேதா.”

என்றான். அப்பா! இந்த திராசைத் தோட்டம் என்னுடையதன்று, என் னீர்ச் சேர்த்தவர்களுடையது என்று; எவ்வினாவொருவனுடையதுதான். ஆன லும் மேய்கின்ற கழுதைவாஸது திராசைத்தனின் ரஸத்தை சுவைத்துமறியாதது. தமட்டங்காய் தின்பதற்கும் திராசைக்காயை புண்பதற்கும் செறிதும் வாசியறியா தது. 'இன்று கமக்கு திராசைக் கெடத்துவிட்டதே' என்று களிக்க வறியாதது. இப்படிப்பட்ட ஜத்து உன்னே புதுத்து தின்பதனால் இதற்கொரு லாபமுமில்லை; தோட்டமுடையவனுக்கோ கஷ்டம். அதைப்பற்றி எனக்குச் சிந்தையில்லை. த்ராகஷாபுத்திக்கு இட்டுப் பிறவாத ஜத்து அதனை புஜிப்பது விகரிக அநுசிதமல்லவா? ஆக அத்யந்தம் அநுசிதமான இச்செய்கையைக் கண்டு நான் எவ்வின ஸ்ரீராமம் வரணாவிருப்பேன்? என்றான். அதுகேட்ட அவன் யுந்தம் வுத்தமென்று நகிதுதுக்கி, தானும் அந்த ராஸபத்தை அடித் தோட்டப் புதுத்தானும். இக் கதைவய கெஞ்சில் கன்கு கொள்விராக. திருமடலில் இன்கவையுள்ளதென்று கூறுவதற்கும் அதை வறுபவிப்பதாக ப்ரஸ்தாவிப்பதற்கும் அத்தோ! ஆதிகாரிகளில்லையா? ஸைஞ்ஞகவாஸ D.R. போல்வார் இவ்வனை யெழுதினால் இதை கேட்கக்கவருவா ருளரோ? திவ்யப் பிரபந்தத்தில், தத்ராசி திருமடலில் ரஸவ்வினாமுத்திய கில்லாதவர்கள் ரஸ

புத்தானமானதென்றும் சஸத்தை ராமமாக வதுபவிப்பதற்காக வென்றும் எழுதியால் அந்தோ! இதனில் மிக்க ஆஸையமொன்றுண்டோ? "கோமாரமும் கோகிலபூராமபி சப்திதஷ" ஏகாகார மாகலவருத்திர் மஹிஷாணும்" என்கிற வேங்கடாத்வரி ஸாபாஷிதத்தை அடிக்கடி சினைக்கச் செய்துவருகின்றார்.

இவர் செய்திருக்கும் சித்ரவதங்கள்

வரி

13. அப்பாபகம்ய வாதமே சொல்லாம். "செந்துவாவாய் ஆரார்வன முல்வான் வைத்தவி காரணமா. ஏரார் தீடந்தோளி ராவணனை. சனாந்து பிரார் சிரமறுத்துச் செற்றுக்கத் செங்கணமால்." என்பது (சிறியதிருமடலில்) ஒரு வாக்கியம். இது * மின்விடைச் சிதை பொருட்டா இலங்கையர் மன்னன் மணி முடி பத்து மறுத்த கதைமையச் சொல்லி சஸாதுபவம் செய்கிறபது இந்த வாக்கியத்தை நீர் என்னிதமாகக் கொலை பண்ணியிருக்கிறீர் தெரியுமோ? அந்த அரியாயமா கொலையைக் காட்டுகிறேன். கண்ணுடையார் காண்க. "செந்துவர் வாய் வாரார் வன முல்வான் வைத்தவி காரணமா. ஏரார்தீடந்தோளி ராவணனை" என்பதை இப்பகுதியில் சேர்த்தாமலே விட்டுத் தொலைத்தீர். "பேரார் நெடுவேலோன் பொன் பெயரோனுகத்தை உரார்ந் வள்ளுமொல் கிண்டு" என்கிற நாலிம்மாவதார கதைப்பகுதியை மிகவும் வினாக ராவண வத கதைப்பகுதியிலே சேர்த்துக்கொண்டீர். அந்த நாலிம்மாவதார கதை மையமும் ஒழிந்தபாடாக வைத்திடாமல் அவ்வவதாரம் போலவே உடல் வேறு தலை வேறுக்கி "குடல்மால் ரொர் திருமார்பின்மால் கட்டி" இத்யாதியைத் தனிப்படுத்திவைத்தீர். இத்தகைய சித்ரவதங்களுக்குப் பலன் கிடைக்காமற் போகுமென்று சினைக்கிறீர்? கைமெல் கிடைக்கும் கணவீர்.

எல்லாம் விபரீதமேயாகக் கோராதவம் செய்த பெருமை

14. முடிவாக எழுதியுள்ளீர்;—"சிறிய திருமடலின் முடிவில் கம்பர் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் பாட்டு ஒன்று காணப்படுகின்றது" என்று. இதனால் உமக்குப் புதைகபாடமொழிய அதுஸந்தாவ கந்தமுமில்லையென்பது நன்கு விளங்கிற்று. "பாட்டொன்று அதுஸந்திக்கப்பட்டு வருகின்றது" என்றன்றோ எழுதப்பட்டதாம். காணப்படுகின்ற தென்றெழுத ஸம்பந்தரய ரஸிகனொருவன் முன்வருவான? இப்பாட்டை நீர் தொடவேண்டிய ஆவசியந் தாணுமில்லையே. சிறிய திருமடல் காற்பது பாட்டென்று பிரித்துக் காட்ட வந்தீர். வந்த காரியம் அழகாக முடிவுபெற்றது. இதற்குமேல் கம்பர் பாட்டைப்பற்றி என்ன விசாரமும்க்கு? இதில் "அன்றோங்கி சிங், ரனந்தரன்" என்கிற ஸர்வஸம்பாதிபந் ரிவத்ய பாடத்தை விலக்கி 'அன்றோங்க சிந்த ரனந்தான்' என்றொரு புதிய பாடத்தைக் கொண்டு புகுத்தீரீர். 'உலகமெல் லாம் வாழ்வதற்காக' என்று அதற்கு அபார்த்தமு மெழுதினீர். 'ஒங்க யுலக

வந்த' என அத 'நாகவுல்களந்த' எனப் போதும். சுற்றடியில் 'மன்
கோங்க' என நிகுபதனை வரையடியில் 'அனரீருங்க' என நுதானிருக்க
கொண்டுள்ளன வருவீர். குருகல் யிழகதைவினாலாதவ கோணல்களாகத்
கருக கனாமுண்டிதா? உத்தக ஸவசாயென கொதுவீருகதா. ஆவா திருப
பாணம் வ்யாகயெனப் பொய்றெழுதினச். பிறப்பே தொடங்கி ஆறதகராகை
யால் சமஸ்தம் உரைமாம பனமீபசனபடி யெழுதிவைத்தார். உமது நிலைமையு
மதுவிவையா? புது பதிபதிலாவது, ஒருவருடைய ஆளுநரானதுகிலாவது
"அனரீருங்க நிலைநளந்தா" எனப்பதுண்டிதா? அல்லாம வ்யாகயெனாகக்
கோணல்தவம் செய்திப்போதும்.

பின்புதி நுத்தொரு கோர?

16. இப்போது நாம் நூதனாசரி நோயுடைய ஸந்திகையில் நித்தங்கம்
வந்திற தலைசெய்திருக்க திருத்தம் வேண்டி வருகின்றனது. (ஆதாவது)
"சொன்ற ஸந்திகையில் நிரா நெடுங்குதற்றை வாய்ப்பாக நிராநெடுங்குதற்றை
எனது திருத்தி வாய்க்கவேண்டும்" என நுளையது. 'கரடிக் குப சித்ததவிட
மெல்லாம் வாயி' என, துரோல, தொடட தொடடவிடமெல்லாம் பிழையிய
வடிவெடுகுத பதி புகுமா பின்புதி நுத்தொரு கோர? ஆகப் பிழையா? புத்
திட பிழையா? இதை "நிராநிது பொய்றெனநீர்த் நெடுங்குதற்றால்" என
நிராநிதால் ஆறத வான்கை கோணல் (நெடுங்குதற்றால்) என நொழுகி விட்டார்.

மிகவும் சோதனையங்களான பருவங்கள்

16. திருத ஸந்திகையில் உமது வியாஸம் தெ உருவத்தில் சுற்றத்து
வாய் திருத்தல்து. சுற்றம் துடரீடு வாயுள்ள, துருது வாய் துருது துருது
வாய்கம். பதது வாயுடைய சொருக வேண்டுமானால் சாராநது' என நிருக்க
வேண்டும். ஆறதகது (நிரா) எனபது. (நிரா) என்றகன் ஆகப் பிழையிது
கனம், நுதனம் வாய். உட்கிள (சொருதகந்) எனபதார், (செய்துக்கந்த) என
நெழுதியுள்ளார். இனி (பொய்றெனநீர்த்) எனபதற்கு, அமரதமான் விசேஷ
வாய் வாய் துளயிர். (ஆதாவது) "பெரணனை பொய்றெனநீர்த் எனபது
வாய், ஆறதகது துருது உமதகவுண்டவாய் பொய்றெனநீர்த், ஆனன
மாய் வாய் எனபது பெரணநீர் செல்லு து. வாய்த வாய்க்கை துருது துருது
விசேஷ" என நொழுகியுள்ளார். வாய்தவாய்க்கை வேன்கைகது சார்பால் விவ
ரணதனத்த கரடிக்விட்டு அமரததகநாகத் தலைககடுகிர். ஆனன நடை
உமருகது துருது வாய் வாய்க்கை செய் கிடையாது. ஆனன நடைவாய்க்கை
நடை நடைவாய்க்கை வாய்க்கை எனபது ஆதன் பொருள். உமாமமைய உட
கொண்டது துருது பொய்றெனநீர்த் எனபதில் உமாய் கிடையாது. பொய்
எனபதால் உமாய் வாய்க்கை வாய்க்கை துருது துருது துருது துருது
கொள்ள வேண்டியதாய் நு. புத்தகதாழ்வார் "உத்தமவாய்க்கை" "

நீவனுடைய பர்வதேதாத் தாண சரிதைக்கும் வரலாசேஷ்டைக்கும் அந்தோ ! என்ன சேர்த்தி ? " வினாப்யஸக வேலாயாம் அஹமாமலகஸ்தி " என்றவ றுக்கு " வேதாத்யயந வேலாயாம் வார்த்தாக வ்ருஷண வயம் " என்று மஹா ரஸிகஜாமாதா விடைகூறின கதைமாகவன்றே விருக்கிறது. " பருகு நீரு முடுக்குந் கூறையும் பாவஞ் செய்தன தான் கொலோ " என்றபுப்போலே ஒன்று சொல்லியே தீரவேண்டியிருக்கிறது. ' திருமடல் உமது கைகில் சிக்கி வருந்த என்ன பாவம் பண்ணிற்றே ? ' உமது விஷ வாக்ருகளைக் கண் டால் ஸத்யமாய் மஹாபாதகமுமுண்டு.

19. இனி மண்டிகுபல்லுதியில் செல்லுவோம். " அநுலோம பாதி லோம த்ரமிமாக எம்பெருமானவதாரங்களை யதுபவிப்பது ஆழ்வார்களின் இயல்பு " என்றிரீர். இப்படியும் ஒரு வாக்கியமெழுதக் கற்றிரீர். அருளிச் செயற்கடலில் அல்லும் பகலும் ஆழ முஞ்சினவர்களுக்கும் நிலமல்லாத விஷ யங்களில் வீணை தலைபிட்டு வெறுக்க கிறவின்நிரந்தோ ! அநுலோமப் பாதி லோம மென்கிற அசட்டு வார்த்தைக்கு நல்ல இடம் தேடினீர். பொய்கை யார் " இடந்தது பூமி யெடுத்தது குறையும், கடந்தது கஞ்சனை முன்னஞ்ச— கிடந்ததுவும் நிராதமாகடலே சின்றதுவும் வேங்கடமே " என்றொரு பாகாத் தில் பல அநுபவங்கள் செய்துள்ளார். இது அநுலோமாநுபவமா ? பாதி லோமாநுபவமா ? சொல்லிக் காணீர். கிர் எழுதுகிற அஸப்பமான அர்த்தம் கிடக்கட்டும். மூலத்தை எவ்வளவு ரஸாபாஸப்படுத்தியிருக்கின்றீரந்தோ ! அந்த அபத்தங்களை யெல்லாமெடுத்துக்காட்டி வின்பொரு போக்க விரும் பாமல் நிறிதே காட்டி கிற்கிறேன் ; " போசார் வேற்கண்ணீர் " என்பதை ' போசார் வேற்கண்ணீர் ' என்றது போன்ற பிழைகளை அச்சப் பிழைக ளென்று விட்டுத்தொலைக்கிறேன். புத்திப் பிழைகளையே நிறிது காட்டு கிறேன்.

" மற்றாசனுமல்லவே யென்றெழிந்தாய் " என்பதற்கு என்றெழிந்தாய்.

" போரப் பிதற்றாத் திரிதருவன் " என்பதற்கு பிதற்றித் திரிதருவன்.

" ஆரானுமேகவ ரென்னுமதன் " என்பதற்கு என்னுமதன்.

" நெடுங்கண்கள் வாராருறங்கிலும் தாறுறங்கா " என்பதற்கு உறங்கிலு முறங்கா. இங்கு இரண்டு அபத்தங்கள்.

மதிட்கச்சிக்கு மதட்கச்சி. மருதினுத்தானுக்கு மறுதிருத்தான். வெள் ளறைக்கு வெள்ளரை. ஹாஹந்த ! அதுவாதோபாதகம்.

எழுதுவதோ இவ்வண்ணம். செருக்கோ தலைக்குமேல். விரலுக்குத் தகாத வீக்கம் கூடாதென்பதை இந்த பிராயத்திலுமறியாமை என்னே ! கன்னாநும் கருமானும் தங்கவேலை செய்யத் தலைப்படுவதுண்டோ ? உமதுவகுப்பில் இங் வனை ஸாஹஸிப்பார் வேறு யாரோனுமுனரோ ? புதிதாகவொருவர் தலைப்பட்டார்.

மணங்குமணங்கான கற்பூரம் கொளுத்திப் போடவேண்டும்

20. மிகவும் ஆகியாமான மருளொன்று காட்டுகிறேன். இதில் நெஞ்சவிடுதலின் தொடக்கத்தில் "வாராய் மட நெஞ்சே வந்து" என்றுள்ளது. இங்கு வந்து என்கிற விளையேச்சமானது யாருடைய வருகையைச் சொல்லுகிற தென்பதைச் சிறுபள்ளியு மறியக்கூடும். வாராயென்றழைக்கப்பட்ட நெஞ்சின் வருகையைத்தான் அது சொல்லும். 'வாராய் மட நெஞ்சே வந்து' என்னுமளவும் இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு முடிந்துவிட்டதாகவும் எழுதியுள்ளீர். சொன்னேழுதிருவழிகா, "மட நெஞ்சே இங்கே வா; இங்கே யேழ்ந்தருளி" என்பதாம். உடனே "வந்து என்று சொல்லி அதற்குக் கர்த்தாவான மணியண்ணலை நினைத்தவுடன் அவ்வுருவம் உன்கண்ணில் தோன்றி அவளுடைய ஆத்மா அதில் லயமடைந்து வாயெழுப்பாமல் நின்றா ளாகையால் பாட்டு இந்த விளையேச்சத்துடன் முடிவின்றது" என்கிறீர். மணங்கு மணங்கான கற்பூரம் கொளுத்திப் போட்டாலும் மண்ணொச்சில் தொகையாதந்தோ! 'மணியண்ணல் வந்து' என்று விவக்ஷிதமாகில் 'வாராய் மட நெஞ்சே வந்து' என்று எதற்காகப் பாட்டை முடிப்பது. இப்படிப்பட்ட விபரீதவ்யுத்பத்தி எங்கு கண்டதில்லையே. நெஞ்சைத் தூது எனும் தலை தலைவன் இங்கு வருதலை நெஞ்சாலும் நினைப்பாதிருக்க, வருகைக்குக் கர்த்தாவான மணியண்ணலென்று அஸம்பத்தமாக ஒருவர் எழுதுவது, அநாதப் பலர் மெய்யொச்சிடுவது, அந்தோ! இவ்வேனன காலக் கொடுமை! "தென்வி தேழ்க்கக்கூடாது" என்றென்றெழுதியுள்ளீர். இந்த 1960-ம் ஆண்டிலுமா தேழ்க்க என்று அபத்தமெழுதக் கற்றிருளார்? "அஸ்மாநுநாம் தார்க்கிக்கொழாம் அர்த்ததர்யேவ, ந நு சப்தரி" என்ற கதைவாயிருக்கிறதே. சே! சே!! இப்படியுமா ஒரு ஸமூகம் வாய்விடை சொந்து வருவது! எவரும் எதைதாம் ஆசைப்பட்டு விடுவதா? "கற்றொரு விதமாகவும் பொருள் கூறலாம்" என்று தொடங்கி யெழுதியுள்ள மூள்கலக்கப் போர்க்களை ஆராய்ந்து இவருடைய கருத்தை விவரிக்க ஸீடவே, திருக்குடக்கை கண்ணன் ஸ்வாமிவைய வேண்டுமிறேன். அவர் ஆராய்ந்து மூள்கலக்க மொன்றுமில்லை யென்கிறாரா? அன்றி மூளை கலங்கொர்க்குச் செய்யவேண்டுமவற்றைச் செய்க்க முயல்கிறாரா? என்பதை யறிந்துகொள்ள விருப்பம். இங்கு மூலத்தில் "மணியண்ணல் சொந்திருத்துழாய்மலை கமக்கருளித்தாரான் தருமென்றிரண்டத்தி லொன்றதனை ஆராலுமொன்றுதா கேளாமே சொன்னக்கால்" என்றுள்ளது. இதற்கு இவ்வொழுதியுள்ள தலைவதனைப் பொருளை விவகிகள் எடுத்துக் காணவேண்டும். படித்தவன் எழுதுகிற பங்குதியா? என்று பரிசீலிக்கவேண்டும். ".....என்ற இவ்விரண்டில் ஒன்றை அவனிடம் கேட்டறிந்து என்னிடம் சொல்லவேண்டியதாகச் சொல்" என்றெழுதியுள்ளார். யாச் சொல்லவேண்டியதாக யாரிடம் சொல்ல வேண்டுமோ தெரியவில்லை. "சொல்லவேண்டியதாகச்

சொல்லுமபடி சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லச் சொல்லு" என்று இங்
ரெழுதிக் கொண்டு போனாலும் கேட்பாசில்லையே. இங்ஙனே ஓர் அர்த்தம் வெகு
அழகாக எழுதிவிட்டதாய் வைத்துக் கொண்டு 'மற்கொரு விதமாகவும்
பொருள் கூறலாம்' என்று காடு பாய்கிறார். ஸாதாரணமான காடன்று;
"மஹர்யமயின்பாநீ" என்கிற பெருங்காட்டில் பாய்ந்து விட்டார்.

"மணியண்ணனிடம் நீ சென்று தராய் என்று சொல்; தாராயோ என்று
கேள்வி கேழ்க்கக் கூடாது. அவன் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டிருக்கச் செய்
தேயும் நீ இதுவரையில் தாராமலிருந்து விட்டாய்; அதனால் இனியும் தராய்
என்று எங்களுக்குத் தோன்றுவதது என்று சொல். தாமாட்டாயென்று
சொல்வது உசிதமன்றென்று தோன்றினால், தருவாய். இதுகாறும் ஏதே
காரணத்தினால் தாவிட்டாலும் இனித்தருவாயென்று நினைக்கிறேமென்று
சொல். இரண்டுக்குள் மூன்றுதான் சொல்ல வேண்டியது. தாராயென்று
சொன்னால் அதுவே போதும், தருவாயென வேண்டாம். தருவாயென்று
சொன்னால் அதுவே போதும்; தாராயென வேண்டாம். தாராயென்று
சொன்னதைக் கேட்டு அவன் என அப்படிச் சொல்லுகிறாய்! அவசியம்
தருகின்றதென்று கூறலாம். அல்லது, ஆம் தாரேன் எனலாம். தருவாய்
என்று சொன்னால் அதைக்கேட்டு அவன் ஆம் தருவேன் எனலாம். அல்
லது ஏன் தருவேன்? தாவிடலாது எனலாம்....."

என்று இங்ஙனே அபூர்வஸப்தம்வொக எழுதிக் கொண்டு போகிறார். இதெல்
லாம் அறந்தில் எந்த சொல்லின் பொருளென்று கேட்டால் மூளை கலங்கி விட்ட
தென்று தானே சொல்லித் தீரும். இதைக் கேட்டுத் தெளிந்து கொள்ளவும்,
மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டியதை முடிவு செய்யவும் நம் திருக்குடந்தை
கண்ணன்ஸ்வாமியே கடவுள். ... ..

நிகமனம்

"ஆபரிதேவாநாத் விதுஷாம்... .. ஆத்மந்யாந்யயம் சேத:" என்று
காவிதாஸ மஹாகவி. பிறருக்கு அபிநந்திப்பதின்காட்டில் முந்துற முன்
னம் தனமணமுக்கு கொள்வது தலைசிறக்கும். இதுதான் ஆத்மந்யாந்யடி
என்பது. குறளசசிரியர் "சொல்லுக சொல்லிப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லி,
வெல்லுக சொல்லின்மையறிந்து" என்று (சொல்வன்மையதிகாரத்தில்) ஒரு
குறள் கூறினார். பிறர் கண்டிக்க இடமில்லாதபடி போவேணுமென்று இக்
குறளுக்குச் சிலர் பொருள் கூறினர். இதுவன்று பொருள். 'பிறிதோர்
சொல்' என்றுள்ளதேயன்றிப் 'பிறர் சொல்' என்றில்கூட. தான் சொல்லிற்
ஸதயு மெழுதிற்றையும தானேயற்று நோக்கினால் தன் மனத்திற்கே தவறு
கள் தெரியவரும். பிறர் தவறு கூறுவது சிதக்கட்டும். தன் மனத்தில்
தவறு தோன்றுதபடியிருத்தல் வேண்டும். ஆகவே பிறருடைய அபிநந்தனம்
போல் ஸ்வாத்மபிநந்தனமும் மிக முக்கியம். யசோதைப் பிராட்டி இரண்
டையுங் கூறினாள். "என்ன கோனபு கோற்குள் கோலோ இவனைப் பெற்ற
வயிறுடையாள் என்னும் வார்த்தை யெய்துவித்த விருகடுகசா?" என்று
பிறருடைய அபிநந்தனத்தைச் சொன்னதுபோலவே "காலிப் பின்னே வரு
கின்ற கடல்வண்ணன் வேடத்தை வந்து காணீர், ஞாலத்துப் புத்திரனைப்
பெற்றார் கங்கையிர்! காணே மற்குருமில்லை" என்று தன்னுடைய அபிநந்த

னத்தையும் சொல்லியுக்கந்தாள். இவ்விரண்டில் ஒரு வகையான அபிகந்தன மும் பெருகிவந்தாம். ஆனால் "ஸர்வ: கார்த்தமாத்மீயம் பச்யதிபுமுண்டே.

முடிவில் ஏதேவர்த்ததை சொல்லித் தலைக்கட்டுகின்றேன். கீர்த்தி மூர்த்தியாய் கோஷம்பூரம் ஸ்வாமியென்று ஸாப்ரஸித்தரான இருக்கோட்டி நூர் ஸௌர்ய நாராயணசார்யங்கவாமி யெழுந்தருளியிருந்த காலத்திலேயே அடியேனுடைய நூற்றுக்கணக்கான விமர்சனகள் வெளிவந்தவையுண்டு; அவற்றையெல்லாம் அந்த ஸ்வாமி கடாஷித்தருளி என்ன ஸாதிப்பது வழக்கமென்றால், "புருஷஸம்பதியே கோக வந்தாலும் தேவரீருடைய விமர்சனங்களில் ஒன்றையும் சுண்ணாழிக்க முடியாதென்பது தத்துவம். "கோதார்த்த உஷாவமாதாத்" "லவணவணிஜ! கர்ப்பூரர்க்கம்" "நிர்வாறயஸ் தூப சாராத் க்ஷிபிதிஹகடதே" "கர்ணம்ருனதஸ் ஸதுநிசனாதரகவாபத பூசவம்" "வழுவியுந்தான மிக விளங்கும்" இதயாதி பஹுஸந்தலங்களில் தேவரீருடைய விமர்சனங்களை வைக்கும்மெய்சியதிவேண்டும். தேசிக தீவ்யஸலக்தி கவிதையே இவற்றையெல்லாம் பொதுபாக்கி வருபவர்களாகச் சொல்லிக்கொள்பவர்களில் ஒருவராவது இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளில் ஏதேதொவாவது தீசய்திருப்பதுண்டோ? தாங்கள் செய்யாவிட்டாலும் செய்திருப்பதன் கவடறிந்தி எதிர்ப்பு கோக்கவும் வருகிறார்களென்றால் இவர்களைப்பற்றி என்ன சொல்லுவது? ஒள்கித்யம் அதிசயித்தும் அகௌகித்யம்சிநிதுவெல்லாமலுமுள்ள விமர்சனங்களை ஆதேசிக்க முன்வருவது அனல்யாகார்யமேயென்பதில் ஸந்தேதமறமென்ன? ஆனால், ஸாப்ரதாயததில் உள்விதம்சிச் செய்யும் விமர்சனங்களில் என்போல் ஸாருடைய அபிப்பாயத்தை தேவரீர் கேட்டப் புகவேகடாது; இது ஸொரு தேவாஹஸ்யம் என்று கொள்" என்று ஸாதித்தார், அதை விவரிக்கவும் விவரித்தார். அந்த ஸ்வாமி பாரமணிகமாக விவரித்ததையும் இவ்ருந் தெரிவிக்கின்றேன். ராமா நுஜதயாபாதாத்நவியன் கயிககலசீதம், அதைச்சீசர்ந்த வாழிதிருகாமம் நவீககலசீதம் இவ்வாதி விஷயகாரண விமர்சனங்களைப்பற்றித் தாம் அபிப்பாயம் கொடுக்க முடியாதென்று ஸாதித்து அதன் காரணத்தை எடுத்தமாதவே கிருத்தேந்தார்: "ஸரியோ தப்போ; அநேக வதுஷங்கமாக எங்கள் வருப்பில் ஒருவிதமான ஆசாரம் வந்து விட்டது. எங்கள் கருணைகளிலும் எங்களுக்கு பாவேசமுள்ள என்னிதிகுறிலும் நாய்கள் வழக்கப்படி சீஸைப் பதை இலி விட்டுவிட முடியாது! ஆகவே இதில் என அபிப்பாயத்தைக் கேளா தீர். பொதுவாக தேவரீருடைய விமர்சனகள் ஆபேத்யம் என்று சொல்லுவது பாரமணிகர்களுக்கு அவர்ஜ்யமாதது என்று ஸாதித்தார். என்னறக்கோ மறைந்து போனவர்களை பாஸ்தாவித்துப் பெருமை பெறப்பார்க்கிறென்னு நினைக்கவேண்டா. அந்தாங்க ஸாஸ்யத்தை வஞ்சிக்கெல்லாத அத்தகைய பாரமணிக பாரஜஞ்சன் இற்றைக்கும் விளங்காமலில்லைய.

ஸ்ரீகாஞ்சி பிதவாதி பயங்கரம்

அன்னங்கராசாரியர் அளித்த

உபதேச விம்சதி

மூற்றற்ற.